

11. neděle v mezidobí

12. červen 2016

číslo 24.

ročník XI.

ANGELUS

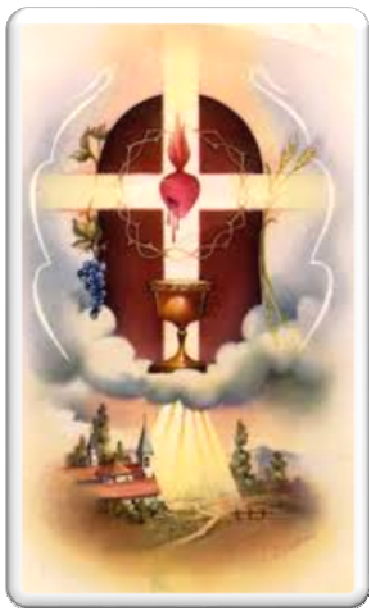
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Slyš, Hospodine, můj hlas, jak volám, tys má pomoc,
nezavrhuj mě, neopouštěj mě, Bože, můj spasiteli!

1. čtení: 2 Sam 12,7-10.13   2. čtení: Gal 2,16.19-21   Ev.: Lk 7,36 - 8,3

Žl 32 Odpust', Pane, co jsem zavinil hříchem.

Jedině Bůh dokáže ukojit naši žízeň po lásce, ať je jakkoli veliká

Všichni jsme naprogramováni k tomu, abychom milovali a byli milováni.

Všichni.

Ale nedokážeme to.

Na jedné straně se nám lásky nedostává, těžce se nám jí nedostává, a na druhé straně se svým jednáním lásce uzavíráme. Východiskem z této slepé uličky je vědomí, že nás Bůh miluje takové, jací jsme, bezpodmínečně. Jedině Bůh totiž dokáže ukojit naši žízeň po lásce, ať je jakkoli veliká.

Nevidím už Ježíše jako božstvo naivně ztvárňované v kostelích mého dětství; nevidím ho už jako jakýsi „teologický koncept“, nad nímž jsem se dost nenapřemýšlel. Nevidím už ho jako nedostupného Boha... vidím jen jeho.

Ježíš je pro mě od této chvíle ten, kdo mi zkřížil cestu. Ten, kdo mě zná, který se setkal svým pohledem s mým, ten, kdo stiskl mé srdce ve svých dlaních, aby je navždycky změnil.

Najednou začínám chápat, že mé setkání s Ježíšem, i když bylo trochu ubohé, trochu nevydařené, trochu zmatené, mi dává najednou nečekanou sílu. Jako kdybych v sobě měl na dosah ruky nevyčerpatelnou zásobu lásky! Zásoba, z níž si mohu po libosti brát, která mne po celý den naplňuje radostí, uklidňuje mě a zahání jednoho po druhém démony, kteří mě až do nynějška trápili.

Vidím, jak zahanbeně prchají před mými kroky: ty strachy, že nebudu mít dost uznání a lásky... Také pozoruji, jak se jako led na slunci rozpouštějí nutkavé potřeby mého ega a mého těla. Jakási síla mne zahaluje do svého širokého pláště, chrání mě a dává mi chuť být lepší.

My všichni se přetvořujeme stále víc a víc k zářivé podobě, jakou má on. Působí to duch Páně (srov. 2 Kor 3,18).

„Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř srdce naše podle srdce svého.“

(www.pastorace.cz)

KOUTEK PRO DĚTI

40. Pán Ježíš vrací lidem život

Klárka neměla bratříčka ani sestřičku. Ostatní děti ve školce vyprávěly, co všechno spolu doma vyvádějí, a ona jenom mlčky poslouchala. Chtěla pejska, andulku nebo křečka, ale maminka jí to přísně zakázala. O zvířátka by se neměl kdo starat a v bytě by byl nepořádek. Kdo to bude uklízet? Klárka po těch rozhovorech vždycky chvilku plakala, ale pak si řekla, že bude mít koně a psa, až bude velká. Co ty bys chtěl mít, až budeš velký? (...) Tatínkovi bylo Klárky líto, nakonec se s maminkou přece jen domluvili a k narozeninám dostala Klárka maličkého osmáka. S tatínkem vyčistili staré akvárium, nasypali podestýlku, krmení a vodu. Pak už jen pozorovali, jak se má čile k životu a rozkouše všechno, nač přijde. Ochočené zvířátko se těšilo, až mu Klárka dovolí vylézt jí po ruce z vězení ven, nejráději by bydlelo v celém bytě. Konečně měla Klárka o čem povídat a nač se každý den těšit. Jednoho dne ale osmák odmítal vylézt, ani nic nesežral a nevpil. Marně ho Klárka volala a lákala. Opatrně odkryla střechu jeho domečku. Zvířátko tam leželo studené a nehýbalo se. Co se mu stalo? (...) „Někdy zvířátka onemocní a umřou,“ snažil se jí vysvětlit tatínek. „Co to je, že umře?“ plakala Klárka. „Copak ho nikdo neumí probudit?“ ptala se maminky i tatínka. Maminka si jenom povzdechla. A tak s tatínkem dali osmáka do krabičky, pěkně ji zabalili, vynesli ho z domu ven, v záhonku za domem vykopali jamku a zvířátko tam uložili. „Podívej se, Klárko,“ ukázal tatínek na poničené keřky, „nějací darebové tady polámali zasazené stromky a keřky. Taky uschnou, vlastně zemřou. Musíme koupit nové a zasadit je místo nich.“ Celý večer si povíдали o tom, že všechno živé je moc krásné a máme to rádi. Třeba zvířátka nebo (...). Ale všechno také skončí a lidé jsou z toho smutní. Zvířátko nebo květinku si pak časem můžeme koupit nové, ale když zemře člověk, zůstávají jeho nejbližší opravdu osamělí a smutní. Je jim těžko. Jsou na všechno sami, potřebují pomoc. Pán Bůh to ví, a proto poslal na zem Pána Ježíše, aby lidem ukázal, že Bůh je silnější než smrt. A že každému pomůže.

V městečku, kterým dnes Pán Ježíš procházel, potkal pohřební průvod. Už jsi byl někdy na pohřbu nebo rozloučení s někým, kdo z rodiny zemřel? (...) Lidé pláčou a je jim smutno. Také tento průvod byl moc smutný, protože zemřel chlapec a jeho maminka zůstala úplně sama. Tatínek této rodiny zemřel už dávno. Maminka vdova si neuměla představit, co teď bude úplně sama dělat. Kdo se o ni postará? Pánu Ježíši jí bylo moc líto. Dotkl se mrtvého chlapce a ten ožil. Vrátil ho jeho mamince. Umíš si představit, jak byla šťastná? Co asi dělala? (...) Každý dotek Pána Ježíše vrací člověku život. Proto všichni, kdo v něho věříme, budeme jako tento chlapec. Ježíš se nás v nebi dotkne a budeme tam pořád živí. Co říkali lidé v tom pohřebním průvodu? (...)

Aktivita: Až pojedete na hřbitov, podívej se, kolik lidí má na pomníku kříž. Tito všichni už zemřeli a Pán Ježíš se jich dotkl. Hodně z nich už je s ním v nebi, dívají se na nás a pomáhají nám. Ale některým musíme ještě pomáhat my a modlit se za ně. Pomodli se dnes za všechny, kdo ve vaší rodině zemřeli.

Modlitba: Díky, Pane Bože, za to, žeš nám ukázal, jak jsi mocný. Máš nás moc rád a nechceš, abychom se trápili a byli smutní. Prosím tě za lidi v nemocnicích a za ty, kdo mají velké trápení tam, kde se bojuje a válčí. Pomoz jim a potěš je. Děkuji ti. Amen.

Muž, kůň, pes a nebe

Muž, kůň a pes kráčeli ulicí. Po dlouhé době si muž všiml, že všichni tři zemřeli při nehodě.

Někdy totiž zemřelým trvá déle, než si uvědomí svou novou situaci. Museli jít velmi dlouho do kopce, slunce pražilo, řinul se z nich pot a trápila je velká žízeň. Nutně potřebovali vodu. V jedné zatáčce zahlédli nádhernou mramorovou bránu vedoucí na náměstí posázené zlatem. Uprostřed stála kašna, z níž vytékala průzračná voda. Poutník zamířil k muži, který bránu střežil.

„Dobrý den“, pozdravil pocestný. „Dobrý den“, odpověděl strážce. „Co je to za krásné místo?“, zeptal se poutník. „Je to nebe“, zněla odpověď. „To je skvělé, že jsme došli do nebe. Máme velkou žízeň!“, zvolal příchozí muž. „Můžete vstoupit a napít se po libosti“, odvětil strážce a ukázal na kašnu. „Také mého psa a koně sužuje velká žízeň.“ „Lituji“, řekl strážce, „ale zvířata nemají povolený vstup.“

Muže odpověď velmi zklamala. Měl totiž nesmírnou žízeň. Avšak nenapil se, protože by psa a koně musel nechat žíznot. A tak pokračoval v cestě. Opět šli dlouho do kopce. Žízeň a únava se znásobily. Nakonec přišli ke staré polootevřené bráně. Za ní se klikatila prašná cesta se stromy po obou stranách. Ve stínu jednoho stromu odpočíval muž s kloboukem na hlavě. Zdálo se, že spí.

„Dobrý den“, pozdravil poutník. „Dobrý den“, odpověděl muž v klobouku. „Já, můj kůň a pes máme velkou žízeň.“ „Tamhle mezi kameny je kašna s vodou“, řekl muž a ukázal směrem ke kašně. „Můžete se napít, kolik chcete.“

Muž, kůň a pes konečně utišili žízeň vodou z kašny. „Mnohokrát děkuji“, řekl poutník při odchodu. „Můžete se vrátit, kdykoli budete chtít“, odpověděl muž. „A kde to vlastně jsme?“, zeptal se poutník. „V nebi“, odpověděl muž. „V nebi? Ale strážce u mramorové brány mi tvrdil, že tam je nebe...!“ „To nebylo nebe, ale peklo.“

Pocestný byl v rozpacích a pak řekl: „To je ale falešná informace. Musí působit velké zmatky.“

„Vůbec ne“, odpověděl muž. „Naopak, peklo nám tím prokazuje velkou službu. Zůstávají tam totiž ti, kdo jsou schopni opustit své nejlepší přátele.“

Ohlášky:

- * Na čtvrtek 16. 6. připadá adorační den pro farnost Běloutín. V pravé poledne bude vystavena Nejsvětější Svátost Oltární k soukromé adoraci až do 17³⁰ hod., kdy začne společná adorace. Zakončení adoračního dne bude při mši svaté v 18⁰⁰ hod. Přijďte se, prosím, poklonit Ježíši svátostnému a pomodlit se za své rodiny a farnost. Zároveň je to den vzájemných modliteb s bohoslovci kněžského semináře – bohoslovci se tento den modlí za nás, proto pamatujeme i my na ně.
- * Modlitební společenství bude v pátek 17. 6. po mši svaté na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- * Charita Hranice zve Tříkrálové koledníky s jejich rodiči a kamarády v pátek 17. 6. ve 21⁰⁰ hod. do Letního kina v Hranicích na promítání Pat & Mat ve filmu. Vstupné 20,-Kč.
- * Věžní hodiny na kostele ve Špičkách budou asi na dva týdny odstaveny z důvodu rekonstrukce uvnitř věže.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 12. 6. do 19. 6. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
11. neděle v mezidobí 12. 6.	Hustopeče	8:00	Za † P. Josefa Kropáče k 30. výročí jeho úmrtí a ostatní kněze, kteří působili v naší farnosti
	Černotín	9:30	Za rodiče Kuchařovy, sestry, synovce a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za zdraví a Boží požehnání pro Karla Ondřeje
Pondělí 13. 6. <i>sv. Antonín z Padovy, památka</i>	Špičky	18:00	Za † Vlastimilu Kuchařovou
Středa 15. 6. <i>sv. Vít</i>	Černotín	18:00	Za † rodiče Františku a Josefa Plesnětkovy, za živou rodinu a dvo
Čtvrtek 16. 6. <i>sv. Benon (Zbyněk)</i>	Adorační den Bělotín	18:00	Za vedení Duchem Svatým
Pátek 17. 6. <i>sv. Rainer</i>	Hustopeče	18:00	Za † Vladislava a Štěpánku Vinklárkovy, 2 syny, snachu, vnuka a živou a † rodinu a dvo
			Za Josefa Horáka, vnučku Aničku, bratry, rodiče, živou rodinu a dvo
Sobota 18. 6. <i>sv. Marina</i>	Špičky	18:00	Za † Martu a Antonína Frydrychovy, rodiče z obou stran a živou rodinu
12. neděle v mezidobí 19. 6.	Hustopeče	8:00	Za Jana a Marii Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, živou a † rodinu a Marii Smrčkovou
	Černotín	9:30	Za † Vojtěcha a Antonii Rekovy, rodiče a živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Na poděkování za dar života s prosbou o požehnání do dalších let

Sbírký:	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
Nejsvětější Trojice	Kč 6.017,-	Kč 2.002,-	Kč 1.267,-	Kč 1.443,-
Těla a Krve Páně	Kč 6.645,-	Kč 2.061,-	Kč 1.343,-	Kč 1.373,-
10. neděle v mezidobí	Kč 12.491,-	Kč 2.894,-	Kč 2.729,-	Kč 3.131,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

Tel. na faru: mobil: 733 741 614
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/